

بررسی نقش جامعه مدنی و غیر دولتی در مبارزه با فساد در کره جنوبی با نظر به کنوانسیون سازمان ملل در مبارزه با فساد^۱

امیرنظام براتی *

چکیده

در کشور کره جنوبی جامعه مدنی و مردم از دهه ۱۹۹۰ نقش اساسی در مبارزه با فساد بر عهده داشته‌اند. از آنجایی که دانشجویان به صورت گسترده‌ای جنبش‌های دموکراسی خواهی را در دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ رهبری می‌نمودند، جوامع مدنی و شهروندان کره‌ای عمدتاً جنبشهای ضد فساد را در دهه ۱۹۹۰ هدایت می‌نمودند. تحقیق حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی به بررسی نقش جامعه مدنی در مبارز با مفاسد در کشور کره جنوبی می‌پردازد. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که مردم کره جنوبی و جوامع مدنی این کشور نقشی اساسی در نظارت بر مبارزات انتخابات ملی، نظارت بر بودجه ملی و نظارت بر امورات بازرگانی و کسب‌وکار از سال ۱۹۸۹ دارند. به طوری که در ارائه پیشنهاد برای سیاست گذاری و اصلاحات حقوقی در توقف فساد و همچنین فشار بر دولت و پارلمان برای تصویب و اجرای اصلاحاتی از قبیل، "قانون سامانه مبادلات مالی با اسم واقعی"، "قانون آزادی اطلاعات"، "قانون آیین دادرسی اداری"، "قانون جلوگیری از پولشویی" و "قانون جامع ضد فساد" برعهده داشته‌اند. جامعه مدنی و شهروندان این کشور همچنین برای اصلاح "امور مالی سیاسیون" از قبیل "افشای هزینه های سیاسی" و محدودیت هزینه های مبارزات انتخاباتی تلاش و مبارزه نمودند. در نهایت این مقاله به دنبال توضیح نقش اساسی جامعه مدنی مانند "اتلاف عدالت اقتصادی" (CCEJ) "همبستگی مردم برای دموکراسی مشارکتی (PSPD)" و دیگر جوامع غیر دولتی ضد فساد در اصلاحات ضد فساد می‌باشد. انتظار می‌رود در آینده در کره، و اینکه آیا و چگونه جامعه مدنی می

^۱ تاریخ دریافت ۱۳۹۷/۰۷/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۹/۲۰

* استادیار حقوق، دانشگاه علوم دریایی امام خمینی(ره) (نویسنده مسئول)

تواند نقش مشابه در دیگر کشورهای در حال توسعه بازی کند.

واژگان کلیدی:

جامعه مدنی، کره جنوبی، مبارزه با فساد، کنوانسیون سازمان ملل در مبارزه

با فساد.

بر اساس آمارها و نظر کارشناسان کشور کره جنوبی یک کشور دموکراتیک است که البته این دموکراسی نه به اندازه ژاپن کهنه، ریشه‌دار و دارای قدمت است و نه به اندازه تایوان از نظر سیاسی شکننده است. با این وجود، پس از انتخاب موفقیت‌آمیز چهارمین رئیس‌جمهور در یک فضای دموکراتیک در انتخابات کاملاً آزاد و عادلانه و ریاست جمهوری پنجم در دسامبر ۲۰۰۷، کره جنوبی مطمئناً دموکراسی با معیارهایی از نشاط است. بر اساس تجزیه تحلیل‌های نیویورک‌تایمز در سال ۱۹۹۵ این کشور به‌عنوان "الگوی رستگاری و دموکراسی در آسیای شرقی"^۲ که مبتنی بر انصاف، برابری و حاکمیت قانون معرفی گردیده است. این کشور از بحران سخت اقتصادی - مالی سال ۱۹۹۷ آسیا جان سالم به دربرد و سپس با انجام اصلاحات لازم توانسته است قوی‌تر از قبل ظاهر شود. کره جنوبی در حال حاضر سیزدهمین اقتصاد بزرگ جهان است و در سال گذشته با ۱۲ رأی صعود در نظرسنجی مجمع جهانی اقتصاد، رتبه یازدهمین کشور برتر برای تجارت جهانی را به دست آورده است.^۳ علاوه بر توسعه اقتصادی یکی از اقدامات اساسی که حکمرانی این کشور انجام داده است، مبارزه با فساد می‌باشد که با اهتمام، تلاش و محوریت جامعه مدنی و نهادهای غیردولتی موفقیت بسیار خوبی داشته است.

در حال حاضر بر اساس گزارش سازمان شفافیت بین‌الملل در سال ۲۰۱۷، بسیاری از کشورها در آسیا و اقیانوسیه در مبارزه با فساد ناموفق بوده‌اند به طوری که تحقیقات سازمان شفافیت بین‌الملل در سال ۲۰۱۷ حدود ۹۰۰ میلیون شهروند آسیایی یا یکی از ۴ نفر ساکنین آسیا، جهت پیش برد کارهای خود رشوه پرداخته‌اند.^۴ در کشور کره جنوبی تا دهه ۱۹۸۰ رویکرد دست‌یابی به دموکراسی که توسط جنبش‌های مردمی هدایت می‌شد، با خشونت، تعدی و فشار، دولت مواجه

² East Asian model of prosperity and democracy," based on fairness, equality, and the rule of law,

³ Shaw-Lin Chaw, Democratic Consolidation And Foreign Relations Under Lee Myung-Bak, Sais U.S. Korea Yearbook, 2007, P.177, available at: <https://core.ac.uk/download/pdf/51178935.pdf>.

⁴ Transparency International. (2017, March 7). *Many governments in Asia Pacific fail to stop corruption; 900 million people are paying bribes*. Retrieved March 26, 2017, from [transparency.org](https://www.transparency.org/news/pressrelease/many_governments_in_asia_pacific_fail_to_stop_corruption_900_million_people): available at: https://www.transparency.org/news/pressrelease/many_governments_in_asia_pacific_fail_to_stop_corruption_900_million_people

می‌گردید. با اینکه سرانجام دیکتاتوری نظامی که قریب به سه دهه بر کشور حکومت نموده بوده با قدرت مردم خاتمه یافت، اما مردم‌سالاری در این کشور بعد از انتقال قدرت به مردم بلافاصله صورت نگرفت و وقوع فساد اداری و اقتصادی یکی از مشکلات اساسی این کشور بود که مردم‌سالاری را با چالشی عظیم مواجه می‌نمود. از این رو دموکراسی واقعی هنگامی توسط مردم تحقق پیدا می‌نماید که در تصمیم‌گیری در مورد سپهر اقتصادی - اجتماعی^۵ و سیاسی شرکت نمایند و به صورت حضوری و نزدیک بر دولت و شرکت‌ها نظارت نمایند و مانع از سوءاستفاده آنان و وقوع فساد در این دو بخش گردند.

زمانی که در مردم کره جنوبی در انتخاب عمومی اولین رییس‌جمهور خود را سال ۱۹۸۷ بارأی مستقیم خود انتخاب نمودند، یکی از چالش‌های اساسی که این کشور با آن مواجه بود، این بود که چگونه با فساد گسترده که در لایه‌های مختلف نهادهای مختلف عمومی و جامعه ریشه‌ای عمیق دوانده بود، مقابله نماید. اگرچه دلیل و ریشه اصلی کودتاهای نظامی در سال ۱۹۶۱ و سال ۱۹۸۰ مبارزه با فساد بود اما دیکتاتوری نظامی اثبات نمود که مهم‌ترین دلیل برای اثبات این نظریه " قدرت مطلق به فساد مطلق منجر می‌گردد"^۶ می‌باشد.

اگرچه وضع کره جنوبی تا بحران اقتصادی در سال ۱۹۹۷ قابل ستایش می‌باشد اما تأثیر مضر فساد بر اقتصاد از چشم بیشتر ناظران غربی نادیده انگاشته شد، اکثر کره‌ای‌ها از جدیت مشکلات فساد آگاه بودند، و این آگاهی به این دلیل بود که هر رییس‌جمهور جدید متعهد می‌گردید که با فساد مبارزه نماید اگرچه به صورت دموکراتیک توسط مردم انتخاب شده بود اما کودتای نظامی قدرت وی را تحت سلطه قرا می‌داد و به نوعی نادیده گرفته می‌شد.

رییس‌جمهور " پارک چانگ هی"^۷ (۱۹۷۹-۱۹۶۳) که رهبر کودتای نظامی در سال ۱۹۶۱ بود ادعا نمود که دیکتاتوری یا دموکراسی به سبک کره‌ای برای رشد اقتصادی سریع کشور امری لازم و ضروری بود. اگرچه فقدان انتخابات آزاد و کنترل و تعادل^۸ بین قوه مجریه، مقننه و قوه قضاییه منجر به فساد گسترده گردید. بعلاوه کنترل بازار توسط دولت موجب تبانی مابین قدرت سیاسی و نخبگان اقتصادی گردید و منشأ، فساد گسترده‌ای شد. رییس‌جمهور " چان دوهاوان"^۹ (۱۹۸۱-۸۷) و " روح

⁵ socio-economic

⁶ Absolute power corrupts absolutely".

⁷ Park Chung-Hee

⁸ Checks and balances

⁹ Chun Doo-Hwan

تایی وو"¹⁰(۱۹۸۲-۱۹۹۲) که هردوی آنها رهبران کودتا در سال ۱۹۸۰ بودند، از مقام رئیس جمهوری به عنوان وسیله‌ای برای انباشت و افزایش سرمایه شخصی خود از طریق اخذ وسیع رشوه و کمک‌های غیررسمی سوءاستفاده نمودند.

هنگامی که، که دانشجویان جنبش‌های دموکراسی خواهی را در دهه ۱۹۷۰ رهبری و هدایت می‌نمودند، مردم و جامعه مدنی غالباً جنبش‌های ضد فساد را هدایت می‌نمودند. سؤالی که در اینجا پیش می‌آید این است که چرا مردم کره جنوبی جنبش‌های ضد فساد را در دهه ۱۹۹۰ رهبری می‌نمودند؟

اول، اینکه دولت و احزاب سیاسی از اراده سیاسی لازم و یا استراتژی‌ها، برنامه‌های مؤثر ضد فساد برخوردار نبودند. در حقیقت امور مالی همه سیاستمداران مبتنی بر فساد بود و هزینه‌های سیاسی خود را از طریق شیوه‌های غیر شفاف تأمین می‌نمودند. بنابراین فشار جامعه مدنی، پیشنهادهایی را برای اصلاحات قانونی، سیاسی و نظارت بر دولت ضروری به نظر می‌رسید.

دوم اینکه باوجود اینکه مبارزه با دیکتاتورها غالباً منجر به حبس می‌شود، جنبش‌های ضد فساد نیازمند توانایی در تجزیه و تحلیل سیاسی و نظارت می‌باشند. دستیابی به اصلاحات تحت لوای یک دولت دموکراتیک کاملاً از اضمحلال یک دولت دیکتاتوری متفاوت می‌باشد. جوامع مدنی تازه تأسیس مردمی مانند "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"¹⁰ اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی¹¹ کاملاً متفاوت از جنبش‌های ضد دیکتاتوری سابق بودند، اگرچه رهبران خیلی از این گروه‌های مدنی در گذشته به صورت فعالانه درگیر جنبش‌های مردم‌سالاری بودند. بنابراین آن‌ها "حرکت‌های قانونی و مسالمت‌آمیز"¹² را اتخاذ نمودند. اجتماع مردم و راهپیمایی آنان همیشه مسالمت‌آمیز بود و هیچ‌وقت قانون را نقض ننمود. بعلاوه آنان همیشه سیاست‌های پیشنهادی و اصلاحی را در هنگامی به سیاست‌های دولت اعتراض داشتند ارائه می‌دادند.¹³

¹⁰ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

¹¹ People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

¹² Legal and peaceful

¹³ Geo-Sung Kim. The Role of Civil Society in the Fight Against

Corruption. *8th regional seminar: corruption prevention*. Macao SAR, P. R. China, 2009, available at:

<https://www.oecd.org/site/adboecdanticorruptioninitiative/meetingsandconferences/42877292.pdf>.

سوم اینکه جوامع مردمی و مدنی به سرعت گسترش پیدا نمودند و اثرات سیاسی آنان به سرعت نیز در دهه ۱۹۹۰ گسترش پیدا نمود. و "جنبش‌های مردمی"^{۱۴} در میان مردم به محبوبیت زیادی دست یافتند. گروه‌های محیط زیستی^{۱۵}، گروه‌های زنان^{۱۶} گروه‌های مشتریان و گروه‌های مدنی زیادی در حیطه اصلاحات سیاسی و حقوق بشر مجدداً متحد گردیدند و مبارزه با فساد جانی دوباره یافت. گروه‌های مردمی در هر جا به یک معضل ملی پی می‌بردند، به‌طور پیوسته ائتلاف پیدا می‌نمودند و گروه‌های ضد فساد توانستند حمایت و پشتیبانی مردم را جذب نمایند و اتحاد بخش‌های دیگر جامعه مدنی را نهادینه نمایند. سؤالات این پژوهش این می‌باشد که چه جوامع مدنی در مبارزه با فساد نقش دارند؟ جامعه مدنی کره جنوبی چه اقدامی در مورد مبارزه با فساد انجام داده‌اند؟ همچنین این سؤال مطرح می‌شود که چه انتظاری باید از جامعه مدنی کره در آینده در مبارزه با فساد داشت؟ از این‌رو در این مقاله به دنبال این هستیم که در ابتدا جوامع مدنی ضد فساد فعال در کشور کره جنوبی را مورد بررسی قرار دهیم و سپس نقش جامعه مدنی این کشور در مبارزه با فساد را مورد بررسی قرار بدهیم.

۱- مروری بر نهادهای مدنی کره‌ای در مبارزه با فساد
در کشور کره جنوبی، نهادهای مدنی از سال ۱۹۸۹ در زمینه استقرار حکمرانی خوب و مهار و مقابله با فساد تأسیس گردیدند. تشکل‌های جامعه مدنی از قبیل "CCEJ"^{۱۷}، "PSPD"^{۱۸} و نمایندگی شفافیت بین‌الملل، با مشارکت فعال و داوطلبانه مردم نهادینه گردیدند به طوری که این کشور در مبارزه با فساد با تعامل و فعالیت جامعه مدنی با بخش خصوصی و دولت توانسته است رتبه ۴۳ را در مبارزه با فساد کسب نماید. در این کشور پیشرفته^{۱۹} جنوب شرق آسیا سازمان‌های مردم

¹⁴ Citizen movement

¹⁵ Environmental groups

¹⁶ Women's groups

¹⁷ People's Solidarity for Participatory Democracy

¹⁸ Citizens' Coalition for Economic Justice

^{۱۹} دکتر محمود سریع القلم سی ویژگی بسیار جالب برای کشور کره جنوبی عنوان می‌نماید: ۱- با ۵۱ میلیون جمعیت، اقتصاد دوازدهم جهان و ۱/۱ تریلیون دلار تولید ناخالص داخلی ۲- شهروندان ۲۲۰۰ ساعت در سال کار می‌کنند؛ ۳- بالای ۳۰،۰۰۰ دلار درآمد سرانه (۶۰ دلار در سال ۱۹۶۰)؛ ۴- حمایت پایدار و همه جانبه هیئت حاکمه از تولیدکنندگان و شرکت‌های خصوصی؛ ۵- بی‌کاری ۳/۲ درصد و

نهاد مختلفی در مبارزه با فساد در حال انجام وظیفه می‌باشند که در زیر به اجمال مورد بررسی قرار می‌گیرند که در بخش‌های بعدی این نوشتار فعالیت‌ها و اقدامات این جوامع مدنی به تفصیل مورد بررسی قرار می‌گیرند:

- ۱-۱- بررسی نقش نهاد ائتلاف مردم در مبارزه برای عدالت اقتصادی CCEJ قبل از آنکه نهاد غیردولتی ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی CCEJ تشکیل گردد، هیچ نهاد مدنی در مورد مبارزه با فساد وجود نداشت که در آن معضل فساد در اقتصاد کره مورد کنکاش قرار گیرد. بنابراین نهاد CCEJ به عنوان جنبشی تأسیس شد که داری ویژگی‌های زیر است:
 - ۱- به رهبری مردم عامه اداره می‌شود؛
 - ۲- از روش‌های قانونی و صلح‌آمیز استفاده می‌نماید؛
 - ۳- به دنبال جایگزین‌های عملی و کارآمد است؛
 - ۴- از منافع تمام مردم بدون در نظر گرفتن وضعیت مالی آنها دفاع می‌نماید؛
 - ۵- تلاش در جهت ایجاد جامعه‌ای سهیم برای غلبه بر طمع و خودخواهی.

تورم ۱/۳ درصد؛ ۶- در هزینه کردن برای تحقیق و توسعه (R&D) از امریکای شمالی و اروپای غربی بالاتر؛ ۷- حداقل ۵ درصد رشد اقتصادی در ۴۵ سال گذشته؛ ۸- شروع یک فعالیت اقتصادی؛ در سه مرحله و ۴ روز طول می‌کشد؛ ۹- مبارزه با فقر و تحقیر تاریخی از طریق تولید ثروت؛ ۱۰- پس‌انداز بالا و مصرف کم به عنوان فرهنگ فردی و سازمانی؛ ۱۱- اول در جهان در دولت الکترونیک؛ ۱۲- هشتم در جهان در استانداردهای بهداشت؛ ۱۳- کره جنوبی یک کشور توسعه‌یافته محسوب می‌شود؛ ۱۴- نیروی کار بسیار بانگیزه، پرکار و بانضباط؛ ۱۵- در صدر تولیدکنندگان: کشتی قاره‌پیما، موبایل؛ صفحه LCD و تراشه حافظه؛ ۱۶- اجماع فکری و استراتژی مشترک همه جریان‌های سیاسی و امنیتی درون حاکمیت نسبت به کره و آینده آن؛ ۱۷- رقیب سی‌لی‌کانولی در نوآوری و فن‌آوری؛ ۱۸- رقابت جدی با محصولات ژاپنی و چینی؛ ۱۹- فرهنگ عمومی: اعتماد، راست‌گویی، تحمل بالا، تعامل، یادگیری و پرهیز از بدگویی؛ ۲۰- نظام آموزشی فوق‌العاده کارآمد، حرفه‌ای و رقابتی؛ ۲۱- نوآوری در فن‌آوری؛ مهم‌ترین بنیان رشد و توسعه اقتصادی؛ ۲۲- شایسته‌سالاری نهادینه‌شده در بنگاه‌ها و دولت؛ ۲۳- ده شرکت بزرگ خصوصی یک‌چهارم نیروی کار را استخدام کرده‌اند؛ ۲۴- هیئت حاکم به‌ندرت در رسانه‌ها حاضر می‌شود؛ ۶۲-۲۵ درصد از زنان، شاغل هستند؛ ۲۶- ارتباطات گسترده بین‌المللی و به ویژه آسیایی؛ ۲۷- یادگیری، بهتر شدن و تغییر: کانون فرهنگ فردی و اجتماعی؛ ۲۸- حداقل دخالت دولت در فعالیت‌های بخش خصوصی؛ ۲۹- تشکل‌های مؤثر بخش خصوصی، کارگران و نویسندگان برای اثرگذاری بر سیاست‌های دولت؛ ۳۰- اولویت جایگاه و آینده کره جنوبی بر هر موضوع دیگری چه در حاکمیت، چه در میان بنگاه‌ها و چه در میان شهروندان (محمود سریع القلم، ۱۳۹۴).

۱-۲- نهاد "همبستگی مردم جهت تأسیس دموکراسی مشارکتی (PSPD):
 نهاد "همبستگی مردم جهت تأسیس دموکراسی مشارکتی"^{۲۰} (PSPD) از
 زمان تأسیس آن در سال ۱۹۹۴ و با ۲۰۰ عضو، به عنوان ناظر در مبارزه با سوءاستفاده
 از قدرت انجام وظیفه کرده است و در حال فراهم کردن جایگزین‌های برای سیاست
 انحصاری دولت است. این سازمان فعالیت‌های متعددی را به منظور ایجاد عدالت و
 مردم‌سالاری در بسیاری از بخش‌های جامعه کره گسترش داده و همچنین از طریق
 اقدامات، نظارت و بررسی فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی، باعث ایجاد آگاهی در بین
 مردم گردیده است و در نهایت علیه ناقضان قانون شکایت اداری و عمومی اقامه نموده
 و درخواست رسیدگی به آن‌ها را می‌نماید.

اقدامات کشوری برای انتخابات سراسری سال ۲۰۰۰ و رقابت‌های انتخابی
 سهامداران اقلیت را شاید بتوان جزء موفق‌ترین این فعالیت‌ها نامید. با مشارکت
 نهادهای مدنی در مبارزه با فساد ریشه‌کنی فساد در کره جنوبی همواره افزایش یافته
 است. از این رو نهاد مردم نهاد "همبستگی مردم جهت تأسیس دموکراسی مشارکتی
 (PSPD)" در نهم ژانویه سال ۱۹۹۶ مرکز اقدامات اجتماعی شفاف را باهدف نیل
 به سمت جامعه‌ای پاک‌تر و بهتر دایر کرد. در سال ۱۹۹۶ این مرکز مردم‌نهاد با
 رهبری یک وکیل دادگستری به نام "کیم چانگ-کوک" توجه خود را برای قانون
 مبارزه با فساد متمرکز نمود و همچنین مواردی همچون برگزاری جلسه
 غیررسمی، تلاش برای جمع‌آوری امضا در بین نمایندگان مجلس و درخواست برای
 بررسی و تصویب این قانون را ارائه داد.

در نهایت این قانون، پس از ۵ سال کوشش در ژوئن سال ۲۰۰۱، به تصویب
 رسید. برخی از مردم این قانون را به دلیل فقدان اختیارات خاص همچون نظام
 دادستانی خاص مورد انتقاد فراداده‌اند، اما بسیاری از مردم نیز از تصویب این قانون به

^{۲۰} دموکراسی مشارکتی، یک دولت مردم‌سالار است که در آن شهروندان نقشی فعال در تصمیم
 گیری بر عهده دارند.

participatory democracy: democratic government in which citizens play an
 active role in decision-making

^{۲۱} People's Solidarity for Participatory Democracy

دلیل اینکه به شهروندان اجازه شرکت در فعالیت‌های مبارزه با فساد را داده است استقبال نموده‌اند. شایان‌ذکر است مبارزه با فساد قبل از تصویب این قانون از طریق مجاری قانونی همچون دادستانی، پلیس و هیئت بازرسی و نظارت صورت می‌گرفت. در تصویب این قانون نقش جامعه مدنی تخصصی در مبارزه با فساد بسیار پررنگ‌تر از یک گروه سیاسی بوده است.

در حال حاضر روزبه‌روز نقش اثرگذار **PSPD** گسترده‌تر می‌گردد به طوری که این جامعه مدنی فعالیت‌های نظارتی خود را که در ابتدا به بررسی و نظارت بر رقابت‌های انتخابی سهامداران اقلیت فرست بانک^{۲۲} متمرکز بود، بعداً آن فعالیت‌های نظارتی خود را به شرکت‌های بزرگی چون سامسونگ، هیوندا، شرکت مخابراتی **SK**، شرکت صنایع سنگین هیوندا گسترش داده است و با انتشار گزارش سالانه خود این شرکت‌ها را تشویق به شرکت در فرایند حکمرانی مشارکتی در مبارزه با فساد می‌نماید. این موسسه مدنی در حال حاضر جلودار و تبلور مبارزه با فساد و نماد حکمرانی مشارکتی جهت مبارزه با فساد قلمداد می‌گردد. فعالان این موسسه همچنین تأثیرات قابل توجهی در افزایش شفاف‌سازی بین فعالیت‌های بازرگانی و روابط سیاسی برقرار نموده‌اند^{۲۳}. در زیر به دو نمونه از اقدامات حمایتی این موسسه پرداخته می‌شود:

در اکتبر ۱۹۹۸ **PSPD** پرونده‌ای را علیه ۱۱ عضو هیئت‌مدیره شرکت الکترونیک سامسونگ از طرف ۲۲ سهامدار مطرح نمود. در دادخواست مطروحه سهامداران استدلال می‌نمودند که شرکت به دلیل اعمال غیرقانونی مختلف مدیریت، دچار خسارت گردیده است. این اقدامات شامل پرداخت رشوه به رئیس‌جمهور سابق، مبادلات غیره قانونی با شرکت‌های خواهر، از قبیل، جون گنگ ایلبو، شرکت سامسونگ و شرکت صنایع سنگین سامسونگ، تزریق سرمایه و ضمانت‌نامه بانکی به ایسون الکترونیک^{۲۴} و فروش اوراق بهادار به پایین تر از قیمت بازار به دو شرکت زیر

²²First Bank is a Bank that Originally part-owned by the South Korean government, owned by international investors since 1999.

²³ Jooyoung Kim, Joongi Kim., Shareholder Activism in Korea: A Review of How PSPD Has Used Legal Measures to Strengthen Korean Corporate Governancet. *Journal of Korean Law*, (2001), p53.

²⁴ Lchon Electronics

مجموعه دیگری باشند. این اعمال زیان آور بر اساس واقعیاتی بنیان گذاشته شده بود که قبلاً در یک تحقیقات جنایی یا توسط یک کمیسیون منصف تجاری به اثبات رسیده و فاش گردیده بود.

به دنبال یک تحقیق دیگر دولتی، نهاد PSPD دادخواستی دیگر به نیابت از سهامداران شرکت دوو، علیه این شرکت جهت درخواست غرامت ۲۰ میلیون دلاری ارائه داد. این دعوی عمده‌تاً براساس مبادلات نادرستی بود که توسط مدیرعامل وقت و معاون وی در سال ۱۹۹۸ صورت گرفته بود^{۲۵}.

۱-۳- شفافیت بین الملل کره و شفافیت بین الملل شاخه جوانان:

شفافیت بین الملل در کشورهای مختلف داری نمایندگی می باشد. که سازمان شفافیت شاخه کره^{۲۶} در ۲۴ اگوست ۱۹۹۹ از طریق ائتلاف نهادهای مدنی در جهت اثرگذاری بیشتر برآگاهی عمومی، و زودودن فساد گسترده شده در جامعه، در جهت کمک به ساختن جامعه‌ای درست کار و پاک دست از طریق فعالیت‌های ضد فساد، تأسیس گردیده است. که اهداف آن به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- جنبش‌های و فعالیت‌های ضد فساد؛
- ۲- تحقیق و توسعه در زمینه سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری در مورد مقابله با فساد؛
- ۳- معرفی و راه‌اندازی نهاد آمبودزمان شهروندان در جهت حمایت از شهروندان در مقابل دولت؛
- ۴- این نهاد مدنی در کشور کره به عنوان یک نهاد ضد فساد برای مردم شناخته شده است اما در سطوح بین‌المللی به عنوان نهاد شفافیت کره مشغول شناخته شده است.

شفافیت بین‌الملل شاخه جوانان^{۲۷} تحت نظر شفافیت بین‌الملل کره جنوبی تأسیس گردیده است و وظیفه آن جذب جوانان و آموزش آنان در جهت ارتقای پاسخگویی، امانت‌داری و شفافیت در بین آنان و فرهنگ‌سازی در این زمینه ایجاد جامعه پاک و عاری از فساد می‌باشد.

²⁵ Jooyoung Kim, Joongi Kim., Shareholder Activism in Korea: A Review of How PSPD Has Used Legal Measures to Strengthen Korean Corporate Governancet. *Journal of Korean Law*, (2001), p53.

²⁶ Transparency International Korea

²⁷ Transparency International Korea Youth organization

۲- اصلاحات سیاسی و قانونی برای مقابله با فساد (اقتصادی):

در زمان طولانی حکومت دیکتاتوری، استراتژی‌های ضد فساد دولت به‌طور گسترده‌ای متکی بر شعار، مبارزات انتخاباتی و تحقیقات متمرکز موقتی^{۲۸} و تنبیه کارکنان فاسد نهادهای عمومی بود. حتی بعد از فرایند دموکراسی که در سال ۱۹۸۷ شروع گردید، دولت و احزاب سیاسی استراتژی و برنامه جامعی در مورد کنترل فساد نداشتند. گروه‌ها مدنی از قبیل "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"^{۲۹} اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی^{۳۰} ایده‌های اصلاحات قانونی^{۳۱} و خط‌مشی لازم را برای کنترل فساد تهیه نمودند که در زیر مورد بررسی قرار می‌گیرند:

۲-۱- سامانه مبادلات مالی با نام واقعی^{۳۲}

یکی از مهم‌ترین مشکلات در کشور کره جنوبی این بود که به صورت قانونی امکان مبادلات مالی بدون تشخیص هویت و با استفاده از اسم ساختگی و غیرواقعی^{۳۳} یا اسم اقتباسی^{۳۴} وجود داشت. بنابراین برای افراد فاسد مقدور بود که رشوه را پنهان نمایند و یا با استفاده از اسم و حساب غیرواقعی از پرداخت مالیات خودداری نمایند. سامانه مبادلات مالی با نام واقعی و یا ایجادکننده محدودیت در مبادلات مالی با نام غیرواقعی، برای جلوگیری از فرار مالیاتی^{۳۵} و همین‌طور جلوگیری از انباشت پول به‌طور غیرقانونی، امری ضروری بود است.

اگرچه رییس‌جمهور "چانگ دو هاوان"^{۳۶} و "روح تایی وو"^{۳۷} به‌طور پیاپی وعده‌های اولیه خود در مورد معرفی "سامانه مبادلات مالی با نام واقعی"^{۳۸} را لغو می‌نمودند. از این‌رو در بین مردم بدبینی گسترده‌ای وجود داشت که سامانه مبادلات مالی با نام واقعی حتی با انتخاب رییس‌جمهور جدید هیچ‌گاه معرفی نمی‌گردد. بعلاوه

²⁸ Temporary intensive investigation

²⁹ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

³⁰ People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

³¹ Legal reforms

³² CCEJ, *Let Us Change Our Society*, Pibong Publishing, 1992. CCEJ, *Real Name Financial Transaction System*, Pibong Publishing, 1993 TI, "Real Names Law (South Korea)", in TI Best Practice Documentation, www.transparency.org/documents/source-book/c/cvF/f7.html

³³ False name

³⁴ Borrowed name

³⁵ Tax evasion

³⁶ Chun Doo-Hwan

³⁷ Roh Tae-Woo

³⁸ Real Name Financial Transaction System1

مقامات دولتی و برخی از اقتصاددانان تأکید می‌نمودند که سامانه مبادلات مالی با نام واقعی برای اقتصاد خیلی مضر می‌باشد. آنان برای تحلیل خود ۴ دلیل را ارائه می‌دادند:

- ۱- سامانه مبادلات مالی با نام واقعی باعث موج عظیمی از سفته‌بازی در بنگاه‌های مسکن خواهد شد و پول زیادی از بازارهای مالی روانه بازار مسکن خواهد گردید. از زمانی که کره‌ای‌ها از سفته‌بازی و احتکار^{۳۹} بنگاه‌های مسکن و افزایش قیمت مسکن و زمین، در اواخر دهه ۱۹۸۰ بسیار متضرر گردیدند، این اخطار بسیار، بسیار قدرتمند عمل می‌نمود.
- ۲- دوم اینکه کره‌ای‌ها از خروج سرمایه بسیار متضرر شده بودند. حجم عظیمی از پول که با حساب‌هایی با اسم غیرواقعی نگهداری می‌گردید، به بانک‌های سوییس یا دیگر بانک‌های خارجی منتقل می‌گردید.
- ۳- سوم اینکه هنگامی که حساب‌هایی با اسم غیرواقعی، بازار سهام را ترک نمایند این بازار ورشکست می‌گردید.
- ۴- چهارمین و ترسناک‌ترین دلیل آن‌ها این بود که سرمایه‌گذاران کوچک و متوسط دچار مشکل می‌گردند و یا حتی احتمال دارد ورشکست گردند، چراکه صاحبان کسب‌وکارهای متوسط و کوچک، به دلیل جابجایی پول ناشی از بستن حساب‌هایی بانکی با نام غیرواقعی (به دلیل مشکلات بانکی‌ها در تأمین نقدینگی)، دیگر قادر نخواهند بود از بانک‌ها وام اخذ نمایند. از زمان تأسیس نهاد مدنی ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی^{۴۰} در سال ۱۹۸۹، تقاضای زیادی برای عملی شدن سامانه مبادلات مالی با نام واقعی، از طرف این نهاد مدنی صورت پذیرفت. به طوری که این نهاد مدنی، سمینارها، اجتماعات و راهپیمایی را در این زمینه برگزار نمود. هر موقع که یک رسوایی ناشی از فساد آشکار می‌گردید، نهاد مدنی ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی تأکید می‌نمود که بدون سامانه مبادلات مالی با نام واقعی فساد هیچ‌گاه کنترل نخواهد گردید. اقتصاددانان این نهاد مدنی استدلال‌های مطروحه‌ی منتقدان، در مورد معایب این سامانه، را رد می‌نمودند. همچنین این نهاد اعلام می‌نمود که از سفته‌بازی و احتکار بنگاه‌های مسکن با استفاده از "سیاست‌گذاری پیمایشی"^{۴۱} این نهاد جلوگیری خواهد نمود و متعاقباً از اوج‌گیری بازار بنگاه املاک که در

³⁹ Speculation

⁴⁰ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

⁴¹ Policy measures

سال ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ اتفاق افتاد جلوگیری خواهد شد. از آنجاکه حساب‌های دارایی و سرمایه^{۴۲} از بازار آزاد به‌طور کامل تبعیت نمی‌کرد، خروج سرمایه^{۴۳} در عمل مشکل خاصی را به وجود نمی‌آورد. بانک‌های و بازار سرمایه یک شک موقتی را تحمل خواهد نمود، اما این شک زیاد طول نخواهد کشید و بانک مرکزی قادر خواهد بود که از ذخایر خود برای اختصاص وام به بانک‌ها، جهت پرداخت وام به کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ کمک نماید.

در جریان انتخابات ریاست جمهوری ۱۹۹۲، ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی، یک "کمپین مدافعی فعال"^{۴۴} را آغاز نمود. این نهاد کتابی را تحت عنوان "بیاید جامعه خود را تغییر دهیم: پیشنهاد اصلاحی برای عدالت اقتصادی"^{۴۵} منتشر نموده که مشمول ۵۴ برنامه پیشنهادی اصلاحی از قبیل "سامانه نام واقعی برای مبادلات مالی" بود. این نهاد مدنی اصرار داشت که کاندیداهای اصلی ریاست جمهوری این پیشنهاد را اجرا نمایند و دو کاندیدای اصلی "کیم یانگ سام"^{۴۶} و "کیم دایی جونگ"^{۴۷} وعده دادند که در صورت انتخاب توسط مردم، بیشترین فهرست پیشنهادی را آن را اجرا خواهند نمود.

اگرچه هنگامی که رییس‌جمهور "کینگ یانگ سام"^{۴۸} انتخاب گردید، در مورد سامانه مبادلات مالی با نام واقعی نامطمئن بود. جملات و سخنرانی ایشان در طول مبارزات انتخاباتی در مورد این سامانه مبهم بود و قصد خود را حتی تا چند ماه بعد از تصدی ریاست جمهوری به صورت واضح بیان ننمود، اگرچه او چندین اقدام ضد فسادمانند افزایش دارایی^{۴۹}، درآمدها و مسئولیت‌های مقامات عالی‌رتبه عمومی را در ماه‌های اول رییس‌جمهوری معرفی نمود.

نهاد مدنی "اتحاد برای عدالت اقتصادی" ائتلاف گسترده‌ای را جهت نهادینه نمودن "سامانه مبادلات مالی با نام واقعی" با اتحادیه‌های بازرگانی و کسب‌وکار^{۵۰} و نهادهای مدنی و مذهبی دیگر شکل داد و کتابی ا هم تحت عنوان "سامانه مبادلات

⁴² Capital account

⁴³ Capital outflow

⁴⁴ Active issue advocacy campaign

⁴⁵ *Let Us Change Our Society: Reform Proposals for Economic Justice*

⁴⁶ Kim Young-Sam

⁴⁷ Kim Dae-Jung

⁴⁸ Kim Young-Sam

⁴⁹ Disclosure of assets

⁵⁰ Trade unions

مالی با نام واقعی^{۵۱} منتشر نمود و درست چند روز بعد از انتشارش در ۱۳ اوگوست ۱۹۹۳ رئیس جمهور "کیم یانگ سام"^{۵۲} حکمی در مورد "سامانه مبادلات مالی با نام واقعی" صادر نمود. صدور چنین حکمی از طرف رئیس جمهور نشان از پیروزی جامعه مدنی "اتحاد برای عدالت اقتصادی" و یا به طور کلی پیروزی جنبش مدنی و مردمی داشت.

۲-۲- قانون آزادی اطلاعات و اصلاحات اداری^{۵۳}:

قانون به دسترسی به اطلاعات یکی از فهرست‌های اصلاحی جامعه مدنی "اتحاد برای عدالت اقتصادی" در زمان انتخابات رئیس جمهوری ۱۹۹۲ بود. اگرچه هیچ حزب سیاسی و یا سیاستمداری قبلاً چنین پیشنهادی را ارائه نداده بود، نهاد مدنی "اتحاد برای عدالت اقتصادی" کاندیداهای اصلی را متقاعد کرد که در صورت انتخاب قانون به دسترسی به اطلاعات را تصویب نمایند.

برخلاف وعده رئیس جمهور کیم یانگ سام، آسان نبود که این پیشنهاد به قانون تبدیل گردد. نهاد مدنی "اتحاد برای عدالت اقتصادی" کتابی را تحت عنوان "جامعه باز، اطلاعات باز"^{۵۴} را در سال ۱۹۹۴ منتشر نمود و از مجلس قانون‌گذاری خواست که قانون آزادی اطلاعات را تصویب نماید. سرانجام قانون آزادی اطلاعات در ۳۱ دسامبر ۱۹۹۶ مورد تصویب قرار گرفت، و در اول ژانویه ۱۹۹۸ اجرایی گردید. اگرچه این قانون راه‌گریز فراوانی از قبیل استثنائات خیلی زیاد برای افشای اطلاعات داشت. به علاوه در اوایل اجرای قانون، خیلی از بخش‌های دولت غالباً از دادن اطلاعات درخواستی بدون هیچ توجیه قانونی سرباز می‌زدند. بنابراین نهادهای مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"^{۵۵} و اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی^{۵۶} علیه این نهادهای دولتی درخواست دعوی ارائه دادند.

یکی دیگر از کمپین‌های موفقیت‌آمیز نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"^{۵۷} قانون آیین دادرسی اداری^{۵۸} بود، که در سال ۱۹۹۷ در جهت ارتقای و استحکام "آیین دادرسی اداری شفاف و دموکراتیک"^{۵۹}، مورد تصویب قرار گرفت

⁵¹ *Real Name Financial Transaction System*

⁵² President Kim Young-Sam

⁵³ CCEJ, *Open Society, Open Information*, Pibong Publishing, 1994.

⁵⁴ *Open Society, Open Information*

⁵⁵ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

⁵⁶ People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

⁵⁷ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

⁵⁸ Administrative Procedures Act

⁵⁹ Transparent and democratic administrative procedures

۲-۳- قانون ضد- فساد^{۶۰}

اگرچه ۸۵ درصد از اعضای پارلمان پانزدهم بر اساس پرسشنامه یک جامعه مدنی در سال ۱۹۹۹ به لایحه ضد-فساد^{۶۱} رأی دادند اما نمایندگان این مجلس در سال ۲۰۰۰ به آن رأی منفی دادند. رئیس‌جمهور "کیم دایی جون"^{۶۲} طور مکرراً بر وعده در مورد تصویب قانون ضد فساد تا پایان سال ۲۰۰۰ تأکید می‌نمود و دو "حزب حاکم و حزب مخالف"^{۶۳} عهد بستند که قانون را تصویب نمایند، اگرچه قانون ضد فساد و همچنین قانون جلوگیری از پول شویی تا آن زمان در پارلمان در جریان بود^{۶۴}.

۲-۴- اصلاح امور مالی سیاسی^{۶۵}

به نظر می‌رسد اصلاح امور مالی سیاسیون یکی از سخت‌ترین چالش‌های کره جنوبی بوده است. اگرچه دولت "کیم یانگ سام"^{۶۶} (۱۹۹۷-۱۹۹۳) و دولت "کیم دایی جونگ"^{۶۷} (۲۰۰۲-۱۹۹۸) نشان داد که از اراده سیاسی مقتدرتر و رویکرد نظام‌مندتری در مقایسه با دولت‌های نظامی سابق برای مقابله با فساد، برخوردار می‌باشد اما احزاب سیاسی هنوز از اعمال قبلی (فسادهای سابق) و یا تأمین بودجه غیررسمی و یا تأمین بودجه احزاب سیاسی و سیاهت‌مداران به شیوه زیرمیزی متداول می‌باشند.

در سال ۲۰۰۲ فاش گردید که معادل ۱۱۹ میلیارد وون^{۶۸} (۱۰۰ میلیون دلار) از بودجه آژانس امنیت ملی کره (مدل کره‌ای سازمان امنیت ملی) به سمت انتخابات ریاست جمهوری و حزب جدید التاسیس رئیس‌جمهور "کینگ یانگ سام"^{۶۹} برای انتخاب محلی ۱۹۹۵ و انتخابات عمومی ۱۹۹۶ مصرف شده است.^{۷۰} کشور کره جنوبی یک نوع نظام رقابت انتخاباتی دارد که هزینه‌های انتخاباتی

⁶⁰ CCEJ, *Open Society, Open Information*, Pibong Publishing, 1994.

⁶¹ Anti-corruption Act

⁶² Kim Dae-Jung

⁶³ Ruling party and the major opposition party

⁶⁴ "Press Release on Anti-corruption Law:, 09/06/2000, available at: www.ccej.or.kr "War on Corruption", Korea Herald, 11/22/2000

⁶⁵ CCEJ, *Let Us Change Our Society*, 1992 and 1996

⁶⁶ Kim Young-Sam

⁶⁷ Kim Dae-Jung

⁶⁸ Won

⁶⁹ Kim Young-Sam's

⁷⁰ "Prosecution seeks retrieval of diverted spy money", Korea Herald, 01/10/2001.

در آن از محدودیت برخوردار می‌باشد. محدودیت هزینه انتخاباتی برای کاندیداهای مجلس ملی معمولاً در حدود ۱۰۰ میلیون ون (\$۸۰۰۰۰) می‌باشد. اما معمولاً میانگین هزینه‌ها در حدود ده برابر حد قانونی هزینه‌ها و یا حدود یک میلیارد ون (معادل ۰۰۰،۸۰۰ دلار آمریکا) و در برخی کاندیداها در حدود ۵ میلیارد (۴ میلیون دلار آمریکا) می‌رسد.

"ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" و دیگر جوامع مدنی تلاش بسیاری نمودند که قانون انتخابات و "قانون میزان هزینه‌های سیاسی"^{۷۱} را تغییر دهند. برخی از پیشنهادهای جوامع مدنی در این رابطه موردپذیرش قرار گرفت. بی‌نظمی‌های زیادی ناشی از ورقه اتمام ورقه رأی در روز انتخابات از سال ۱۹۹۲ به اتمام رسید. "آزادی فعالیت در رقابت‌های انتخاباتی برای اشخاص"^{۷۲} (۱۹۹۵)، آزادی برای انتخابات اتحادیه‌های تجاری (۱۹۹۹) و درنهایت برای تمام گروه‌های مدنی و شهروندان (۲۰۰۰) به دست آمد. و مناظره‌های ریاست جمهوری در تلویزیون برای اولین بار توسط قانون در سال ۱۹۹۷ معرفی گردید.

اگرچه اقدامات اصلاحی مهمی از قبیل "افشای هزینه‌های سیاسی"^{۷۳} و یا "سامانه امور مالی سیاسیون با نام واقعی"^{۷۴} با پیشنهاد نهادهای مدنی صورت گرفته بود و همچنین از آنجاکه قانون جدید به کمک‌های بی‌نام به سیاستمداران و احزاب سیاسی این اجازه را می‌داد، "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"^{۷۵} و دیگر گروه‌های مدنی خواستار این شدند که فهرست کمک‌ها و مقدار هر کمک همچنین هزینه سیاستمداران و احزاب سیاسی باید افشا و اعلام گردد.

نهادهای مدنی همچنین خواستار این شدند که تمام هزینه‌ها برای مبارزات انتخاباتی باید تحت پوشش "محدودیت مخارج قانونی"^{۷۶} قرار گیرد، در صورتی که سامانه محدودیت مخارج فعلی فقط در مدت دوره مبارزات انتخاباتی قانونی و در کمتر از ۲۰ روز اجرا می‌گردد. این نهادهای مدنی همچنین خواستار بازنگری در محدودیت کمک‌های به احزاب و اشخاص سیاسی شدند و عنوان گردید که کمک‌ها به سیاستمداران باید به کمتر از نصف سطح فعلی یعنی در حدود ۲۰۰ میلیون ون (۰۰۰،۱۶۰ دلار آمریکا) در هر سال کاهش پیدا نماید.

⁷¹ The political fund law

⁷² Freedom of election campaign activities for individuals.

⁷³ Disclosure of political funds.

⁷⁴ Real name political financing system.

⁷⁵ Coalition for Economic Justice (CCEJ).

⁷⁶ Legal spending limit.

۳- نظارت و فعالیت‌های سیاسی^{۷۷}

۳-۱- نظارت بر رقابت‌های انتخاباتی

جامعه مدنی "ائتلافی را برای مبارزات انتخاباتی منصفانه"^{۷۸} در سال ۱۹۹۱ تشکیل دادند. وقتی که انتخابات ملی در سرتاسر کشور برگزار می‌گردید داوطلبان "کمپین ائتلافی برای مبارزات انتخاباتی منصفانه" به صورت فعال بر بی‌نظمی‌های مبارزات انتخاباتی کاندیداها از قبیل تدارک پول و یا شام برای رأی‌دهندگان، نظارت می‌نمودند. آن‌ها همچنین تلاش نمودند که مردم را آموزش بدهند که هیچ‌گونه پول یا شام از کاندیداها دریافت ننمایند.

۳-۲- نظارت بر بودجه ملی^{۷۹}

نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" و نهاد مدنی "۸۰ اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی"^{۸۱} برای جلوگیری از هرگونه ائتلاف یا سو استفاده از درآمد مالیاتی از سال ۱۹۹۸ بر بودجه دولت نظارت می‌نمایند. جامعه مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی با شراکت روزنامه دانگ ای - دیلی (Dong-a Daily) نهاد مدنی "درآمد پاک"^{۸۲} را تأسیس نمودند، که این نهاد مشارکتی به اشخاصی که در مورد ائتلاف یا سو استفاده از بودجه اطلاعات ارائه می‌داد جایزه می‌داد. نهاد مدنی "اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی"^{۸۳} از طریق درخواست اطلاعات، در مورد مصرف بودجه در بخش‌های مختلف دولت مرکزی و دولت محلی، نقش نظارتی دارد.

۳-۳- نظارت بر کسب و کار^{۸۴}

"ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" در ارزیابی سالیانه شرکت‌ها از سال ۱۹۹۲، آن‌ها را به سمت "شاخص‌های عدالت اقتصادی"^{۸۵} خود هدایت می‌نموده و

⁷⁷ Monitoring and Political Activities

⁷⁸ The Coalition for Fair Election Campaign

⁷⁹ www.ccej.or.kr, www.pspd.or.kr.

⁸⁰ Coalition for Economic Justice (CCEJ)

⁸¹ People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

⁸² Clean Fund

⁸³ People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

⁸⁴ www.ccej.or.kr, www.pspd.or.kr, www.ti.or.kr.

⁸⁵ Economic Justice Index since

نهاد مدنی "86 اتحاد مردم برای دموکراسی"87 مشارکتی "88 جنبش سهامداران کوچک را برای اصلاح شرکت‌های بزرگ"89 از سال ۱۹۹۸ آغاز نمود.

"شکبه ضد فاسد"90 در کره به عنوان نهاد شفافیت بین‌الملل شعبه کره عمل می‌نماید اخیراً تحقیقی را در مورد ۳۰ ابر شرکت 91 کره‌ای در خصوص اینکه کدامیک از آنان از "دستورالعمل (کد) اخلاقی"92 و یا کد رفتاری 93 برخوردار می‌باشد و در مورد محتوای این دستورالعمل‌ها، انجام داده است. در نهایت نتیجه این بود که معلوم گردید که تنها ۸ گروه کدهای رفتاری و اخلاقی را نهادینه نموده‌اند و حتی کدهای موجود با استاندارد بین‌المللی فاصله دارند 94.

۳-۳- درخواست اعلام جرم علیه دو رئیس جمهور سابق و همکاری با قوه قضاییه وقتی در سال ۱۱۹۵ معلوم گردید که دو رئیس جمهور سابق "چان دو هوان"95 و "روح تایی وو"96 حجم عظیمی از پول را از طریق اخذ رشوه و کمک‌های غیررسمی در زمان تصدی ریاست جمهوری اخذ نموده‌اند، کاملاً آشکار شد که چرا آنان از انجام قولهای اولیه خود در مورد اجرای سامانه مبادلات مالی با نام واقعی، سرباز زند. اگرچه مردم از دست این دو رئیس‌جمهور خیلی عصبانی بودند، دادستانی 97 در مورد تحقیق مستقیم از آنان بی‌میل بود. نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" و نهاد مدنی "اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی" و خیلی دیگر از گروه‌های مدنی و همین‌طور گروه‌های دانشجویی برای اتهام وارده به آنها، ائتلاف گسترده‌ای را تشکیل دادند و چندین راهپیمایی بزرگ و مسالمت‌آمیز برگزار نمودند. سرانجام دو رئیس‌جمهور سابق دستگیر شدند و در اواخر سال ۱۹۹۵ تقهیم اتهام شدند و در سال ۱۹۹۶ توسط دادگاه محکوم گردیدند. در این پرونده جوامع مدنی با ارائه مدارک به قوه قضاییه توانستند، ادله اثبات جرم توسط دو مقام یادشده

86 Coalition for Economic Justice (CCEJ)

87 Anti-Corruption Network

88 People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)

89 Large conglomerates

90 Anti-Corruption Network

91 largest conglomerates

92 Codes of ethics

93 Codes of conduct

94 "NGOs call for higher business ethical standards", Korea Herald, 08/31/2000.

95 Chun Doo-Hwan

96 Roh Tae-Woo

97 prosecution

را فراهم نمایند که در نهایت باعث محکومیت آنان گردید.

۳-۵- کمپین منفی علیه سیاستمداران فاسد در جریان انتخابات ۲۰۰۲^{۹۸}
 نهادهای جوامع مدنی در کره جنوبی تأثیر سیاسی قدرتمند خود را در
 انتخابات عمومی در آوریل ۲۰۰۰ نشان دادند. نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای
 عدالت اقتصادی" فهرستی از کاندیداهای فاقد صلاحیت، را برای انتخابات
 مجلس ملی که دلایل محکمی از فساد آنها وجود داشت را در ژانویه ۲۰۰۰-
 چهار ماه قبل از انتخابات عمومی منتشر نمود. طولی نکشید که نهاد مدنی "
 اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی" و صدها گروه مدنی کمپین "اقدام مدنی
 برای انتخابات" ۲۰۰۰^{۹۹} انجام دادند. کمپین اقدام مدنی برای انتخابات یک
 لیست سیاه دیگر از کاندیداها را منتشر نمود که بیشتر افراد لیست آن هنوز در
 انتصاب بودند و یک پرونده ثبت شده از فساد را داشتند. کمپین اقدام مدنی برای
 انتخابات یک کمپین منفی را برای کاندیداهای موجود در لیست شروع نمود و
 در نهایت منجر به این شده که در حدود ۷۰ درصد از آنان در انتخابات عمومی
 شکست خوردند و به مجلس راه نیافتند.

۳-۶- انتشار شاخص درک فساد^{۱۰۰}

نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" سالها است که
 شاخص درک فساد^{۱۰۱} خود و نتیجه آن را در ۱۶ کلان شهر و دولت‌های ایالتی^{۱۰۲}
 و از نوامبر ۲۰۰۲ منتشر نمود است. بر اساس تحقیق دولت استانی تایی-جون^{۱۰۳}
 مستقر در پایتخت بالاترین رتبه را به دست آورد (پاک‌ترین) و دولت استانی
 کونگ-بوک^{۱۰۴} رتبه شانزدهم و فاسدترین رتبه را به دست آورد.

در این نظرسنجی ۴۱ درصد از کارمندان بخش عمومی پاسخ دادند که از
 طرف شهروندان به آنان پیشنهاد رشوه گردیده است و ۳۳ درصد از مردم عنوان
 نمودند که از طرف کارمندان بخش عمومی از آنان رشوه خواسته شده است. بر
 اساس این نظرسنجی تخمین زده می‌شود که مقدار رشوه‌ای که به آنها برای
 دریافت پیشنهاد می‌گردد در حدود ۱۳۰۰۰۰ ون (۱۱۰ دلار آمریکا) در هرماه

⁹⁸ www.ccej.or.kr, www.pspd.or.kr

⁹⁹ Civil Action for the General Election

¹⁰⁰ CCEJ Corruption Perception Index", 11/09/2000, www.ccej.or.kr.

¹⁰¹ Corruption Perception Index

¹⁰² provincial governments

¹⁰³ Tae-jun

¹⁰⁴ Kyung-book

و کل مبلغ رشوه‌ای که کارمندان بخش عمومی دریافت می‌نمودند در حدود ۶۵۰ میلیارد ون (معادل ۵۰۰ میلیون دلار آمریکا) در هر سال می‌باشد. این تحقیق اولین تحقیق شاخص درک فساد در سطح ملی در کشور کره جنوبی بوده است.^{۱۰۵}

۴- همکاری با بخش‌های دولتی و عمومی

جوامع مدنی همیشه علیه دولت اقدام نمی‌نمایند. جامعه مدنی همکاری نزدیکی با دولت دارند و از هنگامی که دولت به اراده صمیمی و صادق آن‌ها پی برد از آن‌ها دعوت نمود که باهم همکاری نمایند.

دولت رییس جمهور کیم یانگ سام، کمیسیونی را برای جلوگیری از فساد، جهت ارائه مشاوره به "بازرس کل" در سال ۱۹۹۳ تشکیل داد. خیلی از رهبران جامعه مدنی به این کمیسیون پیوستند و در زمینه مبارزه با فساد مشاوره و توصیه‌های لازم را به بازرس کل در سال ۱۹۹۹ ارائه دادند. دولت کیم دایی-جونگ در اوایل شروع به کار، در سال ۱۹۹۹، کمیته‌ای وابسته به رییس جمهور برای مبارزه با فساد تشکیل داد، که اشخاص برجسته‌ای از جامعه مدنی در آن شرکت نمودند. شاید یکی از مهم‌ترین نمونه همکاری جامعه مدنی با دولت و بخش عمومی "برنامه مشترک میثاق امانت‌داری"^{۱۰۷} و سامانه آمبودزمان شهروندان^{۱۰۸} در دولت محلی، کلان‌شهر سئول و نهاد مدنی "اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی" بوده است. هنگامی که دولت محلی کلان‌شهر سئول در حال آماده شدن برای معرفی "سامانه میثاق امانت‌داری" بود که توسط شفافیت بین-الملل در اواسط ۱۹۹۰ تهیه گردیده بود، نهاد مدنی "اتحاد مردم برای دموکراسی مشارکتی" سامانه میثاق امانت‌داری" با سامانه آمبودزمان شهروندان را پیشنهاد داد^{۱۰۹}. یک مورد دیگر از همکاری دولت و جامعه مدنی کمپین ضد فساد و وضع مالیات منصفانه می‌باشد که توسط نهاد مدنی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی" و چندین سازمان‌ها دیگر هدایت شد و توسط اداره ملی مالیات^{۱۱۰} در سال ۱۹۹۹ پشتیبانی گردید.

¹⁰⁵ Seoul metropolitan government first conducted a survey of the anti-corruption index in 1999. However, the survey was restricted to the city of Seoul. www.Metro.Seoul.kr

¹⁰⁶ Auditor-General

¹⁰⁷ Integrity Pact

¹⁰⁸ Citizen Ombudsman (مقام عمومی که درمورد شکایت مردم از دولت تحقیق می‌نماید)

¹⁰⁹ Seoul Institute for Transparency, "Integrity Pact", SIT Newsletter, September 2000.

¹¹⁰ the office of National Tax Administration

۵- دستاوردها و چالش‌های پیش رو

به‌طور معمول این تفکر وجود دارد که جامعه مدنی اقدامات اساسی جهت مبارزه با فساد و همین‌طور کمک‌های شایانی جهت اصلاحات سیاسی و اقتصادی در کره جنوبی انجام داده است. مهم‌ترین اصلاحات برای مبارزه با فساد، توسط جامعه مدنی آغاز، توسعه و به سرانجام رسیده است. بنابراین نقش جامعه مدنی تخصصی در این زمینه از احزاب سیاسی و دولت بیشتر بوده است. و در حال حاضر نشانه‌هایی وجود دارد که دولت کره جنوبی تلاش زیادتری برای کنترل و مبارزه با فساد، نسبت به گذشته انجام می‌دهد.

دولت کره جنوبی برنامه جامعی را برای مبارزه با فساد تهیه نموده است، که این برنامه‌ها در آگوست سال ۱۹۹۹ اعلام گردیده است و از آن موقع در حال اجرا شدن است. برنامه‌های ضد فساد شامل تأسیس "کمیته ضد فساد ریاست جمهوری"^{۱۱۱}، تصویب قانون جدید ضد فساد، شامل حمایت از "فاش‌کنندگان فساد"^{۱۱۲} افزایش حقوق برای کارمندان نهادهای دولتی، نهادینه نمودن سامانه‌های آنلاین و افزایش انجام کارها برای شهروندان از طریق آن‌ها، کسر مالیات برای پرداخت‌هایی که از کارت اعتباری استفاده می‌نمایند. شگفت‌انگیز نیست که خیلی از برنامه‌ها در اصل توسط جوامع مدنی پیشنهاد شده است. همچنین جالب توجه است که "نهادینه نمودن سامانه آنلاین و افزایش انجام کارها برای شهروندان از طریق آن" در ابتدا توسط دولت محلی کلان‌شهر سئول معرفی شده بود، در سطح جهانی به عنوان یکی از بهترین سامانه‌ها در جلوگیری از فساد در شهرداری قلمداد می‌گردد. دولت کره همچنین در حال حاضر عضو نهاد بین‌المللی جلوگیری از پول شویی، و کارگروه ویژه اقدام مالی است و قانون جلوگیری از پول شویی را در سال ۲۰۰۹ در مجلس ملی تصویب گردید.

کره جنوبی در اجلاسی که در ۱۱ تا ۱۳ دسامبر در سئول برگزار شد، پیشنهادی در مورد ایجاد یک شورای مشورتی و صندوقی ویژه‌ای برای مبارزه با فساد در میان ۳۵ کشور منطقه آسیا-اقیانوسیه ارائه داد که این پیشنهاد مورد توافق قرار گرفت. همچنین این کشور میزبان سومین اجلاس و همچنین یازدهمین اجلاس بین‌المللی ضد فساد در سال ۲۰۰۳ بود. اگرچه خیلی از پیشنهادهای اصلاحی مطرح شده جامعه مدنی مورد پذیرش قرار گرفته است و توسط دولت اجرا گردیده است

¹¹¹ Presidential committee on anti-corruption

¹¹² whistleblowers

و روزه روز همکاری بین جامعه مدنی و بخش دولتی رو به افزایش است، اما به نظر می‌رسد همان‌گونه که پیتز ایگن^{۱۱۳} رییس شفافیت بین‌الملل عنوان نموده است " کره جنوبی هنوز راه درازی را باید برای مبارزه با فساد طی نماید"^{۱۱۴}، رتبه کره بر اساس شاخص‌های شفافیت بین‌الملل در مبارزه با فساد در سال ۲۰۱۶ رتبه ۵۲ در بین ۱۶۷ کشور رابندست آورده است.^{۱۱۵}

کشور کره جنوبی در مورد شاخص پرداخت رشوه در سال ۲۰۱۱ رتبه ۱۳ را در بین ۲۸ کشور بررسی شده به دست آورده است. این کشور در موضوع کنترل فساد ۶۹ درصد موفق بوده است و نمره ۴۲۲۹۸۳۲۲۱/۴ را به دست آورده است. شاخص امنیت مالی این کشور در سال ۲۰۱۱ در بین ۷۱ کشور بررسی شده ۲۸ است و توانسته است نمره ۵۴ از ۱۰۰ را به خود اختصاص دهد و از لحاظ شاخص بودجه باز و شفاف^{۱۱۶} در سال ۲۰۱۰ در سطح قابل اطمینانی^{۱۱۷} بوده است. از منظر شاخص رقابت جهانی در بین ۱۴۲ کشور بررسی شده رتبه ۱۹ و نمره ۵/۱۲ از ۷ را به دست آورده است. شاخص توسعه انسانی در این کشور در سال ۲۰۱۱ رتبه ۱۵ از ۱۸۷ کشور بررسی شده بوده است و شاخص آزادی مطبوعات رتبه ۴۴ از ۱۷۹ است^{۱۱۸} (International, Transparency, ۲۰۱۵). رتبه کشور کره جنوبی در موضوع استقلال قضایی در سال ۲۰۱۲-۲۰۱۱ رتبه ۶۹ از ۱۴۲ بوده است و میزان اجرای قانون در این کشور ۸۱ درصد است. شاخص پاسخ‌گویی و حق اظهار نظر در این کشور ۶۹ درصد می‌باشد. میزان درآمد سرانه داخلی این کشور در سال ۱۹۶۰ در حدود ۴۷۹ دلار بوده است که در سال ۱۹۷۰ به ۲۹۱ دلار تقلیل پیدا می‌نماید. در سال ۱۹۸۰ میزان درآمد سرانه داخلی به ۱۷۷۸ دلار افزایش یافته است و در سال ۱۹۹۰ مجدداً به ۶۶۴۲ دلار افزایش پیدا می‌نماید. تا اینکه میزان درآمد سرانه ملی این کشور در سال ۲۰۰۰ به ۱۱۹۴۷ دلار مجدداً افزایش پیدا می‌نماید و در آخر سال ۲۰۱۰ با اوج‌گیری حدوداً ۱۰۰ درصدی خود دوباره خود به ۲۲۱۵۱ دلار افزایش

¹¹³ Peter Eigen

¹¹⁴ Eigen, Peter, "Korea Has Long Way to Go against Corruption", Korea Times, 11/01/2000.

¹¹⁵ www.transparency.org.

¹¹⁶ Open Budget Index

¹¹⁷ Significant

¹¹⁸ International, Transparency. (2015). *Corruption measurement tools*.

Retrieved from <https://www.transparency.org/country/#IRN>.

پیدا می‌نماید^{۱۱۹} در نهایت در سال ۲۰۱۸ درآمد سرانه ناخالص ملی^{۱۲۰} به میزان ۳۹۵۴۸ دلار برسد و میزان تولید ناخالص ملی کل کشور به نهایت اوج خود در تاریخ این کشور یعنی بالاتر از ۱۶۱۹ میلیارد دلار حدوداً چهار برابر کشور جمهوری اسلامی ایران افزایش پیدا نموده است و سلامت مالی این کشور در سال ۲۰۱۹ به ۹۶/۰۸ ارتقا پیدا نموده است^{۱۲۱}. بنابراین کره جنوبی به‌عنوان کشور کاملاً فقیر در دهه شصت میلادی توانسته است، با ارتقای کارایی و اثربخشی و افزایش همکاری بین بخش خصوصی، دولتی و جامعه مدنی، زمینه را برای افزایش بهره‌وری فراهم نماید و از کشوری فقیر به کشوری ثروتمند و اثرگذار در عرصه اقتصاد بین‌الملل تبدیل گردیده است. در کشور کره جنوبی تعامل و تلاش بسیار زیاد بخش خصوصی و به‌خصوص جامعه مدنی از قبیل نهاد "همبستگی مردم جهت تأسیس دموکراسی مشارکتی"^{۱۲۲} (PSPD)^{۱۲۳} و نهاد غیردولتی "ائتلاف شهروندان برای عدالت اقتصادی"^{۱۲۴} (CCEJ) از جمله نهادهای مردم‌نهاد می‌باشند که توانسته‌اند در افزایش کارایی و اثربخشی و مشارکت مردم در مبارزه با فساد نقش ارزنده‌ای را بازی نمایند^{۱۲۵}.

مهم‌ترین اولویت کره جنوبی در مبارزه با فساد در سال ۲۰۰۰ تصویب قانون مبارزه با فساد و قانون جلوگیری از پول شویی بود که در سال ۱۹۹۹ مورد تصویب مجلس ملی این کشور قرار گرفت. به نظر می‌رسد که چالش سخت‌تر کره جنوبی اصلاح امور مالی و هزینه‌های سیاسی و تبلیغاتی سیاستمداران می‌باشد. در عمل سامانه امور مالی سیاستمداران با نام واقعی و سامانه با کنترل سخت‌تر و مؤثرتر

¹¹⁹ Trading Economics. (2014). **South Korea GDP per capita (1960-2015)**, Retrieved 2017, available at: <https://tradingeconomics.com/south-korea/indicators>.

¹¹⁹ Trading Economics. (2014). **South Korea GDP per capita (1960-2015)**, Retrieved 2017, available at: <https://tradingeconomics.com/south-korea/indicators>.

¹²⁰ GDP per capita

¹²¹ <https://www.heritage.org/index/country/southkorea>

¹²² دموکراسی مشارکتی، یک دولت مردم سالار است که در آن شهروندان نقشی فعال در تصمیم‌گیری بر عهده دارند.

¹²³ People's Solidarity for Participatory Democracy.

¹²⁴ Citizens' Coalition for Economic Justice.

¹²⁵ براتی، امیر نظام، حکمرانی خوب و مبارزه با فساد، تهران، انتشارات مجد، چاپ اول ۱۳۹۸، ص. ۱۹۸.

"محدودیت هزینه‌ها"^{۱۲۶} و "محدودیت کمک"^{۱۲۷} برای استقرا و نهادینه شدن نیازمند، مبارزه سخت و طولانی می‌باشند. از آنجایی که هیچ‌وقت امکان اینکه سیاستمداران خودشان دست به اصلاحات سیستم قدیمی تأمین هزینه‌های مالی خودشان که مبتنی بر فساد می‌باشد بزنند، در انجام این اصلاحات نقش جامعه مدنی نقشی حیاتی و مهم خواهد بود.

در آخر اینکه مهم‌ترین مشکل در مبارزه با فساد که باید مورد توجه قرار بگیرد، بحث فرهنگ فساد می‌باشد. تفکیک مابین هدیه و رشوه هنگامی که خیلی از مردم هدیه یا پول به معلم‌های دبستان فرزندان‌شان می‌دهند. همچنین متقاعد نمودن مردم در این مورد که دریافت هدیه و یا شام از کاندیداهای نهادهای عمومی دریافت نمایند، کار آسانی نمی‌باشد. زمان زیادی طول خواهد کشید که سبک تفکر و زندگی مردم تغییر نماید. اما ما نباید بدبین باشیم. در این رابطه جامعه مدنی در مبارزه با فساد نقش اساسی در رابطه با افزایش آگاهی عمومی در به چالش کشیدن فساد با ریشه عمیق خود بر عهده دارد.

¹²⁶ Spending limit

¹²⁷ Contribution limit

نتیجه‌گیری

جامعه مدنی کره جنوبی کمک‌های زیادی در جهت مبارزه با فساد، اصلاحات سیاسی و اقتصادی در کره جنوبی انجام داده است. مهم‌ترین اصلاحات و اقدامات انجام‌شده برای مبارزه با فساد، توسط جامعه مدنی آغاز و به سرانجام رسیده است. از این‌رو نقش جامعه مدنی در این زمینه از احزاب سیاسی و دولت بیشتر بوده است و می‌توان تصریح نمود که نقش جامعه مدنی در مبارزه با فساد در این کشور نقشی اساسی بوده است. در حال حاضر دولت کره جنوبی با همکاری و تلاش جامعه مدنی این کشور، برنامه‌های جامعی را برای کنترل و مبارزه با فساد، نسبت به گذشته انجام می‌دهد، که این برنامه‌ها از اگوست ۱۹۹۹ اعلام گردیده است و در حال اجرا می‌باشد. برنامه‌های ضد فساد شامل تأسیس کمیته ضد فساد ریاست جمهوری، تصویب قانون جدید ضد فساد، حمایت از "فاش‌کنندگان فساد"^{۱۲۸} افزایش حقوق برای کارمندان نهادهای دولتی، نهادینه نمودن سامانه آنلاین و افزایش انجام کارها برای شهروندان از طریق آن، کسر مالیات برای پرداخت‌هایی که از کارت اعتباری استفاده می‌نمایند. به نظر می‌رسد که چالش سخت‌تر کره جنوبی اصلاح امور مالی و هزینه‌های مالی سیاستمداران به خصوص سقف هزینه‌های انتخابات می‌باشد. در عمل سامانه امور مالی سیاستمداران با نام واقعی و سامانه مؤثرتر "محدودیت هزینه‌ها"^{۱۲۹} و "محدودیت کمک"^{۱۳۰} برای استقرا و نهادینه شدن نیازمند مبارزه سخت و طولانی می‌باشند. از آنجایی که امکان اینکه سیاستمداران نسبت به اصلاحات روش مبتنی بر فساد قدیمی تأمین هزینه‌های سیاسی خودشان، اقدام نمایند بسیار کم می‌باشد، از این‌رو در انجام این اصلاحات، نقش جامعه مدنی نقشی اساسی خواهد بود. در آخر اینکه مهم‌ترین مشکل در مبارزه با فساد که باید مورد توجه قرار بگیرد، بحث فرهنگ فساد می‌باشد، که ضروری است مردم بیاموزند که هیچ‌گونه هدیه از کاندیدها دریافت نکنند و یا اینکه رأی خود را نفروشند هرچند متقاعد نمودن مردم در این مورد که دریافت هدیه و یا شام و... از کاندیدهای نهادهای عمومی دریافت نمایند، کار آسانی نمی‌باشد.

¹²⁸ whistleblowers

¹²⁹ spending limit

¹³⁰ contribution limit

فهرست منابع

الف) منابع فارسی:

- ۱- یراتی، امیر نظام، حکمرانی خوب و مبارزه با فساد، تهران، انتشارت مجد، چاپ اول ۱۳۹۸.
- ۲- سریع القلم، محمود، سی ویژگی کره جنوبی، ۲۴ مرداد، ۱۳۹۴، قابل دسترسی در وبگاه:

<http://www.sariolghalam.com/?p=۶۶۲>

ب) فهرست منابع لاتین:

- Shaw-Lin Chaw, Democratic Consolidation And Foreign Relations Under Lee Myung Bak, Sais U.S. Korea Yearbook, 2007, P.177, available at: <https://core.ac.uk/download/pdf/51178935.pdf>.
- .TransparencyInternational. (2017, March 7). *Many governments in Asia Pacific fail to stop corruption; 900 million people are paying bribes*. Retrieved March 26, 2017, from [transparency.org](https://www.transparency.org/news/pressrelease/many_governments_in_asia_pacific_fail_to_stop_corruption_900_million_people):available at: https://www.transparency.org/news/pressrelease/many_governments_in_asia_pacific_fail_to_stop_corruption_900_million_people
- Geo-Sung Kim. The Role of Civil Society in the Fight Against Corruption. *8th regional seminar: corruption prevention*. Macao SAR, P. R. China, 2009, available at: <https://www.oecd.org/site/adboecdanticorruptioninitiative/meetingsandconferences/42877292.pdf>.
- First Bank is a Bank that Originally part-owned by the South Korean government, owned by international investors since 1999.
- Jooyoung Kim, Joongi Kim., Shareholder Activism in Korea: A Review of How PSPD Has Used Legal Measures to Strengthen Korean Corporate Governancet. *Journal of Korean Law*, (۲۰۰۱), p۵۳.
- CCEJ, *Let Us Change Our Society*, Pibong Publishing, 1992. CCEJ, *Real Name Financial Transaction System*, Pibong Publishing, 1993 TI, "Real

Names Law (South Korea)”, in TI Best Practice Documentation,

www.transparency.org/documents/source-book/c/cvF/f7.html

- CCEJ, *Open Society, Open Information*, Pibong Publishing, 1994.
- “Press Release on Anti-corruption Law:, 09/06/2000, available at: www.ccej.or.kr “War on Corruption”, Korea Herald, 11/22/2000
- CCEJ, *Let Us Change Our Society*, 1992 and 1996
- “Prosecution seeks retrieval of diverted spy money”, Korea Herald, 01/10/2001.
- “NGOs call for higher business ethical standards”, Korea Herald, 08/31/2000.
- Seoul metropolitan government first conducted a survey of the anti-corruption index in 1999. However, the survey was restricted to the city of Seoul. www.Metro.Seoul.kr
- Seoul Institute for Transparency, “Integrity Pact”, SIT Newsletter, September 2000
- . Eigen, Peter, “Korea Has Long Way to Go against Corruption”, Korea Times, 11/01/2000.
- International, Transparency. (2015). *Corruption measurement tools*. Retrieved from <https://www.transparency.org/country/#IRN>.
- Trading Economics. (2014). **South Korea GDP per capita (1960-2015)**, Retrieved 2017, available at: <https://tradingeconomics.com/south-korea/indicators>
- Trading Economics. (2014). **South Korea GDP per capita (1960-2015)**, Retrieved 2017, available at: <https://tradingeconomics.com/south-korea/indicators>.

فهرست سایتها

- www.transparency.org. (Transparency International)
- www.ti.or.kr. (Anti-Corruption Network in Korea)
- www.ccej.or.kr. (Citizens’ Coalition for Economic Justice)

- www.pspd.or.kr. (People's Solidarity for Participatory Democracy)
- www.koreango.org. (Coalition for Fair Election Campaign)
- www.sit.re.kr. (Seoul Institute for Transparency)
- www.koreherald.co.kr. (Korea Herald)
- <https://www.heritage.org/index/country/southkorea>

The Role of Civil Society in Combating Corruption in South Korea with Consideration UN Convention Against Corruption

AmirNezam BARATI

Abstract

When students mainly conducted democratization movement in the 1970's and 1980's, special civil society's or citizen groups mainly led anti-corruption motions from 1989. This study using analytical – descriptive, analyses " The Role of Civil Society in Combating Corruption in South Korea with consideration UN Convention against Corruption. The result of this research shows that Citizen Groups, civil society and NGOs played crucial role as a supervisor for national election campaign monitoring, national budget monitoring, and business monitoring. Citizen groups also cooperated in a close manner with the government when the latter showed their sincere will and invited them to operate together. Although many reform proposals of civil society have been accepted and executed by the government and partnership between the civil society and the government has developed, Korea still has a long way to go against corruption. This article seeks to explain why and how civil society such as "Coalition for Economic Justice (CCEJ)" "People's Solidarity for Participatory Democracy (PSPD)" and others came to play an important role in anti-corruption reforms . in addition it considered expected role of civil society in the future in Korea, and whether and how civil society can play a similar role in other developing counties.

Key Words:

Civil Society, South Korea, Combating Corruption, UN Convention against Corruption